

Forslag 1

Forslagsstiller: FO og Fagforbundet

Velferdstjenester i Norge har historisk vært en av de viktigste bærebjelkene for et inkluderende og likestilt samfunn. Gode offentlige tjenester tilgjengelig for alle har vært et mål. Økende bruk av kommersielle aktører, bruk av anbud og konkurranse i velferden undergraver den norske modellen, svekker tjenestene og skaper økt ulikhet.

Den siste tiden har mange vært opptatt av raseringen man ser på rusfeltet, hvor institusjoner og fagmiljøer som det har tatt mange år å bygge opp, mister sine avtaler. Dette på grunn av en anbudsordning hvor pris er viktigere enn kvalitet. LO mener det er kjernen i problemet som må adresseres; et anbudssystem som setter marked foran mennesker – en pengedrevet konkurranse som skaper utrygghet og ikke kvalitet.

Vår beskjed er klar: Anbudssystemet må avskaffes. Vi trenger en tydeligere offentlig styring av hvordan helse – og velferdstjenester tilbys. Avkommersialiseringsutvalget la høst 2024 fram en utredning om hvordan kommersiell drift av velferdstjenester kan fases ut. Utvalget gir et godt grunnlag som støtter opp under om at velferdstjenester gis best i offentlig eller ideell regi. De konkluderer med at markedstenkning og konkurranse ikke er egnet i offentlig velferd.

LO mener utvalget gir oss viktig kunnskap, og viser oss at det er mulig med en bedre offentlig styring av helse- og velferdstjenestene. Velferdstjenestene er komplekse, krever betydelig innslag av skjønn og kompetanse og må tilpasses individuelt.

Markedsmekanismer og mulighet for profitt er svært dårlig egnet for slike tjenester. Ansattes rammevilkår kan ikke være et konkurransefortrinn. Likevel ser vi at dette blir utfordret når tjenestene blir konkurranseutsatt. LO og LO forbundenen har mange medlemmer som jobber i kommersiell og ideelle velferdstjenester, og vi er opptatt av å styrke lønns- og avtalevilkår i alle sektorer. Det er en målsetning at alle ansatte har likeverdige lønns- og pensjonsforhold, uavhengig av om de jobber i privat eller offentlig sektor.

Dagens anbudsordninger er en trussel mot kvaliteten på velferdstjenestene. La oss få bruke kompetansen vår til å hjelpe mennesker – ikke til å kjempe i et marked. Mennesker er ikke butikk – la det være en langsiktig politisk målsetting å unngå anbudsordninger slik at vi kan bygge gode og forutsigbare helse- og velferdstjenester.

Redaksjonskomiteens innstilling: Vedtas

Forslag: 2

Forslagsstiller: FO og Fagforbundet

Rasisme, hatkriminalitet og etnisk diskriminering lever i beste velgående – også i Norge. All form for rasisme og diskriminering er en trussel mot det samfunnet vi ønsker oss. Det må bekjempes.

I august 2024 kom IMDIs årlige indikatorrapport. Den gir et oversiktsbilde av hvordan det går med innvandrere og deres norskfødte barn. Rapporten viser en positiv utvikling for integrering. Flere norskfødte barn av mennesker med innvandrerbakgrunn fullfører videregående opplæring og høyere utdanning, og sysselsettingsgapet mellom innvandrere og øvrig befolkning har blitt mindre.

Til tross for betydelige framskritt i både integrering og inkludering av mennesker med etnisk minoritetsbakgrunn, er det fortsatt utfordringer som krever vårt fulle engasjement og handling. Rapporten viser at personer med innvandrerbakgrunn ofte har større levekårsutfordringer. De deltar noe i mindre grad i organiserte aktiviteter og frivillighet. Norske barn med innvandrerforeldre savner å bli akseptert for hvem de er, og de opplever mer diskriminering enn de som selv har innvandret. Det er også verdt å merke seg at SSB årlig undersøkelse om holdninger til innvandrere og innvandring, viser mindre positive holdninger sammenlignet med tallene fra 2017 og fram til 2023. Det er bekymringsfullt.

Behovet for en syndebukk

I media knyttes ofte økningen i ungdomskriminalitet til ungdom med etnisk minoritetsbakgrunn. Dette bidrar til å styrke stereotyper og fremmedfrykt. Kombinasjonen av denne medieomtalen og en økning i høyreekstrem radikaliserings krever at vi står sammen for å motarbeide slike holdninger og ideologier. Selv om kunnskap viser at vi er bedre på integrering, er det politiske krefter som ønsker å hevde det motsatte. Det er veldig alvorlig. Det tar tid å endre holdninger og etablere tillit, mens det tar kort tid å rive den ned.

Vi ser tendenser som bør bekymre oss. Fremmedfrykt og hat har vært drivere bak terrorhandlingene og hatkriminaliteten Norge har vært utsatt for. Felles for disse handlingene er et hat mot blant annet et flerkulturelt samfunn. Disse kreftene lever for fullt og tiltrekker seg ungdom, særlig dem som lever på utsiden av samfunnet.

En konkurranse i å være tøffest

Tradisjonelt sett har det vært krefter fra ytterste høyre som har vært kritisk til innvandring. Og som gjennom sin retorikk har beskyldt mennesker med innvandrerbakgrunn for alt som er vondt og vanskelig i samfunnet vårt. Nå ser vi også at andre partier følger etter. I partilederdebatte under Arendalsuka rakk fire partiledere opp hånda på spørsmålet om innvandring er årsak til mer kriminalitet blant unge. Blant dem var både Arbeiderpartiet og Høyre.

Støre sa også i sin åpningstale til Arbeiderpartiets landsstyremøte i september at trangboddhet eller levekårsutfordringer er ingen unnskyldning for at ungdom begår kriminalitet og de varsler om strengere reaksjoner og økt innsats for å bekjempe kriminalitet.

Samtidig sa han at nettopp fattigdom, frafall i skolen og manglende tilhørighet kan være drivere for at ungdom slutter seg til kriminelle gjenger. Den kunnskapen må politikerne ta med seg når de utformer politikk også. Skal vi få bukt med ungdomskriminalitet så må vi gjøre noe med utfordringene vi vet at disse ungdommene strever med.

Vi må jobbe med inkludering og vi må satse på forebygging. Vi må sikre at ungdom som har det strevsomt hjemme har plasser hvor de kan møte trygge voksne og hvor det er tilgang til aktiviteter som gir mestring og tilhørighet. Og ikke minst må vi være på vakt mot retorikk og politisk handlekraft som kobler etnisitet opp mot kriminalitet. En slik kobling kan i verste fall føre til økt fremmedfrykt og rasisme. Vi må bidra til at debatten løftes til et riktig nivå. Mangfold og inkludering er nøkkelen til samfunnet vi ønsker oss.

Redaksjonskomiteens innstilling: Vedtas

Forslag 3

Forslagsstiller: LO på Øvre Romerike

Politiske vedtak og endringer har en betydelig innvirkning på arbeidsvilkår og arbeidsbetingelser for ansatte i bransjene som opererer på anbud ved Oslo lufthavn Gardermoen. Disse beslutningene kan påvirke alt fra lønnsnivåer og arbeidsmiljø til jobbsikkerhet og arbeidsmengde. Det er viktig å forstå hvordan ulike politiske tiltak og reguleringer kan forme hverdagen til de ansatte i disse bransjene.

Anbudsprosesser og kontraktvilkår

Politiske vedtak som regulerer anbudsprosesser og kontraktvilkår kan ha direkte konsekvenser for arbeidsvilkårene. Strengere krav til arbeidsvilkår i anbudskriteriene kan sikre bedre lønns- og arbeidsforhold for de ansatte. På den annen side kan press på kostnadseffektivitet i anbudsprosesser føre til at leverandører kutter kostnader, noe som kan resultere i dårligere arbeidsvilkår og økt arbeidsbelastning for de ansatte. Samferdselsdepartementet må legge press på Avinor for at tariffavtaler og den norske arbeidslivsmodellen legges like stor vekt på som pris, ved tildeling av anbud.

Arbeidsmiljølovgivning

Endringer i arbeidsmiljølovgivningen kan ha stor betydning for arbeidsforholdene. Strengere krav til arbeidsmiljø, helse og sikkerhet kan forbedre arbeidsforholdene for de ansatte, mens lempelser i lovgivningen kan føre til økt arbeidsbelastning og dårligere arbeidsforhold. Det er viktig at politiske beslutninger tar hensyn til de ansattes helse og sikkerhet for å sikre et trygt og godt arbeidsmiljø.

Lønn og arbeidsvilkår

Politiske vedtak som påvirker lønnsnivåer og arbeidsvilkår, som for eksempel innføring av minstelønn eller endringer i tariffavtaler, kan ha direkte innvirkning på de ansattes økonomiske situasjon og trivsel på arbeidsplassen. Økte lønnskrav kan forbedre de ansattes levestandard, mens innstramminger kan føre til økonomisk usikkerhet og redusert motivasjon.

Jobbsikkerhet og ansettelsesforhold

Politiske tiltak som påvirker ansettelsesforhold, som for eksempel endringer i regler for midlertidige ansettelser eller innføring av tiltak for å fremme fast ansettelse, kan påvirke jobbsikkerheten for de ansatte. Økt fokus på faste ansettelser kan gi de ansatte større trygghet og forutsigbarhet, mens økt bruk av midlertidige ansettelser kan føre til usikkerhet og uforutsigbarhet i arbeidsforholdene.

Økonomiske rammebetingelser

Politiske vedtak som påvirker den økonomiske situasjonen for selskaper som opererer på anbud, som for eksempel endringer i skatter og avgifter, kan også påvirke arbeidsforholdene. Økte kostnader kan føre til behov for kostnadsreduksjoner, som igjen kan påvirke bemanningen og arbeidsforholdene for de ansatte. På den annen side kan gunstige økonomiske rammebetingelser bidra til økt investering i arbeidsmiljø og ansattes velferd.

Konklusjon

Politiske vedtak og endringer spiller en avgjørende rolle i å forme arbeidsvilkårene og arbeidsbetingelsene for ansatte i bransjene som opererer på anbud ved Oslo lufthavn Gardermoen. Det er viktig at politiske beslutningstakere tar hensyn til de ansattes behov og rettigheter når de utformer nye reguleringer og tiltak. Bransjene ved Oslo lufthavn Gardermoen er preget av lav lønn, ugunstig arbeidstid, og store krav til sikkerhet og nøyaktighet. Ved å sikre gode arbeidsforhold, trygge ansettelsesforhold og et sunt arbeidsmiljø, kan man bidra

til å skape en mer bærekraftig og rettferdig arbeidsplass for alle ansatte. Dette vil ikke bare gagne de ansatte, men også bidra til bedre tjenester og økt tilfredshet blant reisende og andre brukere av Oslo lufthavn Gardermoen.

Vi vil at det før endringer i lov og avtaleverk, så bør de ansatte på og rundt lufthavnen, via LO Luftfart, få være med på høringer og bli hørt på hva konsekvensene for en av Norges største arbeidsplasser kan være.

Redaksjonskomiteens forslag:

Til orientering:

Vedtektenes §3 i Avinor AS

Selskapets samfunnsoppdrag er å eie, drive og utvikle et landsomfattende nett av lufthavner for sivil sektor og en samlet flysikringstjeneste for sivil og militær sektor. Eierne avgjør hvilke lufthavner selskapet skal drive. Virksomheten skal drives på en sikker, effektiv og miljøvennlig måte, og sikre god tilgjengelighet for alle grupper reisende. Selskapet skal i størst mulig grad være selvfinansiert gjennom inntekter fra hovedvirksomheten og annen forretningsvirksomhet i tilknytning til lufthavnene. Internt i selskapet skal det skje en samfinansiering mellom bedriftsøkonomisk lønnsomme og ulønnsomme enheter. Virksomheten kan drives av selskapet selv, av heleide datterselskaper, eller av andre selskaper det har eierandeler i eller samarbeider med. Eierne avgjør om den samlede driften av en lufthavn kan settes bort til andre basert på kontrakt, og om en slik lufthavn skal unntas fra samfinansieringen. Selskapet skal utføre samfunnsplågte oppgaver slik de er fastlagt av eieren.

LOs krav for anbudsprosesser ved Oslo lufthavn Gardermoen

Avinor AS er et aksjeselskap fullt ut eid av staten ved Samferdselsdepartementet. Samferdselsministeren er generalforsamling for selskapet. Eier av statlige flyplasser og planlegger infrastrukturen i luftfarten. Ytter lufthavn- og flysikringstjenester for reisende og flyselskaper og andre brukere av luftfartsanlegg.

Avinor Oslo lufthavn Gardermoen er en av Norges største arbeidsplasser, med over 15 000 ansatte fordelt på en rekke bransjer. De fleste kjenner noen som jobber på flyplassen. Når tjenester settes ut på anbud, har politiske vedtak og anbudsprosesser direkte innvirkning på lønn, jobbtrygghet og arbeidsvilkår. LO er sterkt bekymret for utviklingen der press på kostnadseffektivitet går på bekostning av de ansattes rettigheter, arbeidsforhold og mulighet til å bli hørt. Og ikke minst hvilken betydning dette har på partsamarbeidet.

Arbeidslivet i Norge er tuftet på et sterkt partssamarbeid mellom arbeidsgivere, arbeidstakere og myndigheter. Dette samarbeidet må styrkes, ikke svekkes. De

ansatte og våre tillitsvalgte sitter på unik innsikt i hvilke utfordringer og løsninger som finnes i bransjene som opererer på og rundt lufthavnen. De må få reell innflytelse før beslutninger tas (ev. fattes).

Vi (LOs regionkonferanse) kommer derfor med fire krav til samferdselsdepartementet og til samferdselsminister John Ivar Nygård.

1. Strengere krav til anbudskriterier: Avinor må pålegges å vekte tariffavtaler, markedsledende arbeidsvilkår hvor faste ansettelse og den norske arbeidslivsmodellen er en sentral del. Ingen skal vinne kontrakter ved å dumpe lønns- og arbeidsvilkår, og bytte ut de ansatte.
2. Samferdselsdepartementet bør derfor vedtekstfeste (i Avinor AS sine vedtekter) at den norske arbeidslivsmodellen må inngå som ett av kriteriene i Avinors anbudsutlysninger, og skal legges til grunn for alle selskap som driver operasjonell virksomhet på Avinors lufthavner og driftsområder.
3. Forsterket partssamarbeid og reell medvirkning: De ansatte må gis større mulighet til å påvirke politiske beslutninger som former deres arbeidsvilkår. Myndighetene må sikre at våre tillitsvalgte blir hørt i alle prosesser som omfatter anbudsregler og rammebetingelser for lufthavnen og i luften.
4. Trygge jobber og bærekraftige arbeidsforhold: Luftfartsbransjen kan ikke bygges på usikre ansettelse, sosial dumping og økende arbeidsbelastning. Myndighetene må ta ansvar for å sikre et seriøst arbeidsliv der ansatte har forutsigbarhet, gode lønnsvilkår og et forsvarlig arbeidsmiljø.

Luftfarten er avgjørende for Norges økonomi og infrastruktur. Da kan vi ikke akseptere et arbeidsliv preget av usikkerhet, midlertidighet og dårligere vilkår. Vi forventer at regjeringen og Samferdselsdepartementet tar nødvendige grep for å sikre at Avinors anbudspolitikken ikke bidrar til å (ev. fortsetter å bidra til) undergrave den norske arbeidslivsmodellen, men utvikler og styrker den gjennom et forpliktende partssamarbeid.

Redaksjonskomiteens innstilling: Vedtas

Forslag 4:

Forslagstiller LO Asker og Bærum

Innsendt forslag:

Forslagstiller LO Asker og Bærum

Arbeidsmarkedet er i konstant endring, og for å møte fremtidens behov for kvalifisert arbeidskraft, er det avgjørende at vi gir ungdommen muligheten til å få praktisk erfaring og opplæring. Lærlingeordningen er et av de viktigste verktøyene for å oppnå dette, men vi ser at det er en økende mangel på lærlingeplasser, spesielt i offentlig sektor.

Kommunene i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, har et spesielt ansvar for å gå foran som gode eksempler. Som de største arbeidsgiverne i regionen, har de både ressursene og muligheten til å bidra betydelig til å øke antallet lærlingeplasser. Dette er ikke bare en investering i unge mennesker, men også for arbeidslivet i regionen. Når offentlige virksomheter tar et ansvar for lærlingene, sender de et viktig signal til private aktører om at lærlingordningen er viktig og nødvendig.

Vi oppfordrer derfor alle kommuner i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, til å sette i gang konkrete tiltak for å sikre flere lærlingeplasser, spesielt innenfor helse- og omsorgstjenester, tekniske fag og administrasjon. Vi mener det er nødvendig med et klart politisk vedtak som forplikter de offentlige arbeidsgiverne til å gjøre lærlingordningen til en prioritet.

- Regionkonferansen i LO Oslo og Akershus oppfordrer at kommunene i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, tar et særlig ansvar for å sikre lærlingeplasser

Redaksjonskomiteens forslag:

Det offentlige må ta inn flere lærlinger:

For første gang i manns minne gikk en av landets største kommuner, høyrestyrte Bærum, inn for det bakstreverske kuttet som gikk ut på å at kommunen ikke skulle ta inn noen lærlinger i 2025.

Gjennom et godt fagligpolitisk samarbeid har LOs region- og lokalorganisasjon klart å stanse dette håpløse kuttet, men det vitner om et enormt problem. Det

offentlige følger ikke opp sitt ansvar med å lyse ut nok læreplasser for at vi skal kunne ha nok fagarbeidere for framtiden.

Kommunene i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, har et spesielt ansvar for å gå foran som gode eksempler. Som de største arbeidsgiverne i regionen, har de både ressursene og muligheten til å bidra betydelig til å øke antallet lærlingeplasser. Dette er ikke bare en investering i unge mennesker, men også for arbeidslivet i regionen. Når offentlige virksomheter tar et ansvar for lærlingene, sender de et signal til private aktører om at lærlingordningen er viktig og nødvendig.

Det er også solidaritet i praksis. Hele Norge vil ha en stor mangel på fagarbeidere innen 2030. Innen helse har helsekommisjonen varslet 100.000 manglende årsverk, mange av dem vil være helsefagarbeidere, ambulansesarbeidere og portører.

Vi mener derfor at alle kommuner i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, må sette i gang konkrete tiltak for å sikre flere lærlingeplasser, spesielt innenfor helse- og omsorgstjenester, tekniske fag og administrasjon. Vi mener det er nødvendig med et klart politisk vedtak som forplikter de offentlige arbeidsgiverne til å gjøre lærlingordningen til en prioritet.

LO Oslo og Akershus mener at:

- Regionkonferansen i LO Oslo og Akershus oppfordrer at kommunene i Akershus, samt Akershus fylkeskommune, tar et særlig ansvar for å sikre lærlingeplasser.
- At KS sin målsetning om antall læreplasser pr. innbygger møtes av alle kommunene i Akershus fylke.
- At unge som velger fag- og yrkesopplæring, må få læreplass i privat og offentlig sektor.
- At fagskolen i Akershus styrkes.

Innstilling: Vedtas

Forslag 5:

I disse dager setter de ulike kommunestyreer sammen KS sitt debatthefte, med det som bakteppe er det essensielt at LO utgjør en tydelig motstand mot en potensiell rasering av sykelønn og IA-avtaler. Som arbeidere får vi beskjed om at vi må ha insentiver til å gå på jobb, om det er for lett å være hjemme og syk, vil ingen gå på jobb. En slik tankerekke må snus på hodet, for det er jo ingen som ønsker å være syk. Uten muligheten for å være syk med en god sykelønn, betalt av arbeidsgiver, hvor er da deres insentiv til å redusere sykefraværet? Om kommunene følger privat sektor og fjerner sykelønnen eller IA-avtaler, vil kommunene som arbeidsgiver kunne brenne igjennom ansatte uten hensyn til om de blir syke, skadd eller ikke lenger i stand til å komme tilbake på jobb. I land hvor arbeidsgiver må dekke opptil flere år med full sykelønn, ser vi at sykefraværet går ned, fordi arbeidsgiver har et insentiv til å holde de arbeidende, friske. LO skal forsvare og styke sykelønnsordningen og IA-avtalen både i privat og offentlig sektor.

Forslagsstiller: LO i Asker og Bærum

Innstilling: Avvises

Begrunnelse: Intensjonen er ivaretatt i annet forslag.

Forslag 6:

Innsendt forslag:

Vi ser med bekymring på at det nå er politiske krefter som ønsker å endre på den eksisterende sykelønnsordninger. Dette er en utvikling vi ikke kan akseptere. Sykelønnsordningen er en viktig rettighet for arbeidstakere, og en nødvendighet for å sikre at ingen skal måtte velge mellom helse og økonomisk trygghet når de blir syke. Den bidrar til å opprettholde et rettferdi arbeidsliv, og gir de som er syke, muligheten til å komme tilbake på jobb i god helse, uten bekymring for egen lommebok.

Den norske modellen for sykelønn er et av de viktigste verktøyene for å sikre en bærekraftig og rettferdig velferdsstat. Ved å ha en ordning som gir arbeidstakere økonomisk støtte i sykdomsperioden, unngår vi at folk blir presset tilbake på jobb for tidlig, noe som kan forverre helseproblemene og føre til langvarig sykefravær.

- Regionskonferansen Oslo og Akershus krever at sykelønnsordningen bevares i sin nåværende form. Vi oppfordrer politiske beslutningstakere

på alle nivåer til å sikre at dette fundamentet i vårt velferdssystem ikke blir endret, men heller videreutvikles i takt med arbeidslivets behov.

Redaksjonskomiteens forslag:

Sykelønnsordningen er kronjuvelen i velferdsstaten:

NHO, KS, Spekter og Virke har gått til angrep på sykelønnsordningen, og nekter å frede ordningen som er selve grunnpillaren til IA-avtalen. Dette er en utvikling vi ikke kan akseptere.

Retten til full lønn under sykdom er en sentral rettighet i det norske arbeidslivet, som sikrer likebehandling på tvers av alle yrker og bransjer. En slik ordning er også inkluderende, og bidrar til at vi i Norge har en høy yrkesdeltakelse sammenlignet med resten av Europa. Det er også noe dobbeltmoralsk over at dem på arbeidsgiversiden som ivrer etter kutt i sykelønnen, selv har full lønn under sykdom i sine egne avtaler.

Full lønn under sykdom er en viktig del av den norske modellen. Ved å ha en ordning som gir arbeidstakere økonomisk støtte i sykdomsperioden, unngår vi at folk blir presset tilbake på jobb mens de enda er syke, noe som kan forverre helseproblemene og føre til langvarig sykefravær.

Vi ser også en svært alvorlig, og eksplosiv trend med arbeidsgivere som underkjenner/bestriker sykemeldinger til arbeidstakere. Den situasjonen som arbeidstaker havner i, er uholdbar og den misbrukes av arbeidsgiver. Dette verktøyet kan brukes som et voldsomt maktmiddel mot arbeidstakere og utviklingen må snus.

- LO i Oslo og Akershus krever at sykelønnsordningen bevares i sin nåværende form. Vi oppfordrer politiske beslutningstakere på alle nivåer til å sikre at dette fundamentet i vårt velferdssystem ikke blir endret.
- Arbeidsgivers mulighet til å bestribe sykemeldinger må innskrenkes og denne delen av lovverket i folketrygden må omreguleres.

Forslagsstiller LO Asker og Bærum.

Innstilling: Vedtas

Krigsmaskinen Israel fortsetter til tross for våpenhvile

Forslag 7:

Forslagsstiller: LO på Øvre Romerike

Våpenhvilen har omsider kommet til Gaza etter 15 måneder med total ødeleggelse. Dessverre har ikke dette stoppet krigsmaskinen Israel i å fortsette sin okkupasjon og undertrykkelse på Vestbredden, i Libanon og i Syria.

Historien om Israel kjennetegnes ved fordriving, okkupasjon, apartheid og krig. Den israelske krigsmaskinen legger Gaza øde og det ser ut til at de kommer til å føre en enda hardere okkupasjon av denne delen av Palestina.

Israels mektige venner i vesten står fast i sin støtte til landet og fortsetter å forsyne de med våpen. Dette til tross for at den internasjonale straffedomstolen har uttalt at det er en overhengende fare for at det pågår et folkemord.

President Donald Trump sine uttalelser som «As far as Gaza is concerned, we'll do what is necessary. If it's necessary, we'll do that. We're going to take over that piece that we're going to develop it», kan ikke tolkes som noe annet enn en utsletting av Gaza som del av Palestina. Palestinerne er et eget folk, med rett til et eget land. . Dette er uttalelser som må fordømmes på det sterkeste av alle som har mulighet.

Fagbevegelsen er en viktig stemme når det gjelder å kreve slutt på undertrykkinga av det palestinske folket. LO kongressens vedtak om full økonomisk, kulturell og akademisk boikott har gitt ryggdekning til regjeringas palestinavennlige posisjon.

Kontrasten mellom ord og handling hos vår regjering er allikevel stor når det kommer til pressmidler overfor Israel. Et samla palestinsk sivilsamfunn, inkludert fagbevegelsen, ber verden innføre sanksjoner.

Allikevel fortsetter forsendelsene av våpen og våpendeler fra Norge og norskeide selskaper via tredjeland til den israelske krigsmaskinen. Oljefondet er tungt inne med investeringer både i Israelske selskaper direkte og i internasjonale selskaper som bidrar aktivt til landets okkupasjon og krig.

vi må jobbe for en vid våpenembargo mot Israel, og at vi i tråd med FN-resolusjon 2334 må innføre et lovforbud mot handel med varer og tjenester fra selskaper som medvirker til brudd på folkeretten og menneskerettigheter i okkuperte områder.

Vi oppfordrer norske myndigheter til å sikre at Sikkerhetsrådets resolusjon 2334 følges opp med målrettede tiltak og sanksjoner som svar på Israels brudd på internasjonal lov og manglende etterlevelse av FN-resolusjoner. Tida er for lengst inne for handling og vi krever at norske myndigheter går foran og innfører sanksjoner mot Israel.

Vi krever derfor at regjeringa starter med følgende sanksjoner:

1. Oljefondet instrueres om å trekke seg ut av selskaper som investerer i Israel.
2. Det innføres forbud mot salg av våpen eller våpendeler til Israel og forbudet etterleves gjennom sluttbrukererklæring uavhengig av hvor produksjonen foregår.

Redaksjonskomiteens innstilling: Vedtas

Forslag 8:

FREMTIDENS POSTTJENESTER

Forslagsstiller: LO på Øvre Romerike

Regjeringen oppnevnte i januar i fjor et ekspertutvalg som fikk i mandat å komme med anbefalinger om fremtidens posttjenester. Utvalget la fram sin rapport 16. desember.

Utvalget anbefaler at vi ikke lenger skal få post levert hjem i postkassen. Hovedregelen skal være at vi må hente posten selv på et såkalt «hentepunkt».

LO på øvre Romerike mener at forslaget vil ramme hver enkelt av oss, og særlig sårbare grupper som blant annet kan miste tilgangen til viktig informasjon. Derfor mener vi at brevposten fortsatt må leveres hjem i postkassen til hver enkelt.

Vi er enig i at Posten, på grunn av fallende brevvolum og endrede kundebehov, bør omstille virksomheten og endre tjenestetilbudet.

Omlegging fra postlevering annenhver dag til én dag i uken vil spare fellesskapet for store kostnader, samtidig som alle - i hele landet - er sikret hjemlevering av post. Dersom noen har behov for å få posten oftere, kan de velge hentepunkt som supplement til hjemlevering.

Postutvalgets anbefaling vil i tillegg avvikle det eneste landsdekkende distribusjonsnett vi har i Norge. Det er et grunnleggende og irreversibelt valg som vil svekke nasjonens beredskapsevne. Erfaringer fra pandemien og en verden preget av spenning og krig, gjør det vanskelig å akseptere utvalgets anbefaling.

Posten og KS (kommunenes interesseorganisasjon) samarbeider om utviklingen av en ny tjeneste, dørterskeltjenesten. Den kan bidra til større grad av trygghet for definerte målgrupper som eldre, funksjonshemmede og personer med lav digital kompetanse i samtlige av landets kommuner. I dørterskeltjenesten kommer Postbudet ukentlig på døren til alle i målgruppene med posten og et informasjonsark fra kommunen om aktiviteter som skjer i nærområdet. Det er informasjon fra kommunen eller andre offentlige aktører som for eksempel politiet, (svindelforebygging osv).

Målsettingen er både å trygge og aktivisere målgruppene og sikre at også sårbare grupper har reell tilgang til likeverdige tjenester og viktig informasjon.

Til tross for at postutvalget anerkjenner de positive effektene fra prosjektet, avviser flertallet dørterskeltjenesten som en del av fremtidens posttjenester, uten at de har vurdert hvilke tapte muligheter som følger av denne anbefalingen.

En nasjonal tjeneste via Posten vil dessuten reduserer administrasjon og byråkrati ekstremt mye kontra en løsning der 357 kommuner selv skal forsøke å organisere, anbudsutsette og følge opp et slikt tilbud.

Vi mener at utvalgsflertallets antydning om at en nasjonal dørsterskeltjeneste kan innføres på et senere tidspunkt, ikke er realistisk. Når postbudnettverket, som kan utføre dette som en nasjonal tjeneste, allerede er redusert til et minimum, vil det ikke være verken praktisk eller finansielt mulig å bygge det opp igjen.

LO på øvre Romerike støtter innstillingen fra postutvalgets mindretall om å levere brevposten hjem til alle én gang i uken, og enda viktigere, at dørterskeltjenesten skal etableres som en landsdekkende tjeneste for sårbare grupper i Norge.

Redaksjonskomiteens innstilling: Oversendes regionrådet

Begrunnelse: Innsendt etter forslagsfristen, og det er ikke en dagsaktuell sak. Regionrådet har anledning til å behandle saken før høringsfristens utløp.

Forslag 9:

Redaksjonell fullmakt:

Regionkontoret gis fullmakt til å gjennomføre redaksjonelle endringer av vedtakene som er fattet.

Redaksjonskomiteens innstilling: Vedtas.